

**Temat : Technika "dziel i zwyciężaj". Przykłady zastosowania.
Analiza kosztu rozwiązań opartych na technice „dziel i zwyciężaj”.**

Strategia typu „dziel i zwyciężaj” polega na dekompozycji problemu na pewną skończoną liczbę podproblemów tego samego typu (faza „dziel”), a następnie połączeniu w pewien sposób otrzymanych częściowych rozwiązań w celu odnalezienia rozwiązania globalnego (faza „zwyciężaj”). Zastosowanie metody „dziel i zwyciężaj” często zmniejsza koszt czasowy algorytmu.

1. Problem wyszukiwania w ciągu uporządkowanym

WP: $A: a_0, a_1, \dots, a_{n-1}$ - ciąg liczb całkowitych ($n > 0$), uporządkowany rosnąco; x – szukana wartość; x jest liczbą całkowitą; liczby w ciągu się nie powtarzają.

WK: $p=true$ gdy $x \in A$; $p=false$ gdy $x \notin A$.

Operacja elementarna: porównania między elementami ciągu a liczbą x .

Rozmiar danych: n - długość ciągu

Algorytm liniowy

$i = 0$;

while ($i < n \ \&\& \ a_i < x$) $i++$;

$p = a_i = x$;

Złożoność czasowa pesymistyczna

Dane „najgorszego” przypadku to ciąg, w którym x nie występuje i wszystkie liczby w ciągu są mniejsze od x .

$$T_{max}(n) = \max \{t(d) : d \in D_n\} = n = \Theta(n)$$

Algorytm wyszukiwania binarnego (oparty na strategii „dziel i zwyciężaj”)

$l=0; r=n-1; p=0;$

while ($l \leq r \ \&\& \ ! p$)

```
{
    m=(l+r)/2;
    if (a_m==x) p=1;
    else if (a_m < x) l=m+1;
        else r=m-1;
}
```

Przykład 1

A:

2	6	8	13	15	29	45	60	89	94
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

$x=30$

Porównywane z x wartości ciągu A: 15, 60, 29, 45

Złożoność czasowa pesymistyczna

Dane „najgorszego” przypadku to ciąg, w którym x nie występuje.

$$T_{max}(n) = \max \{t(d) : d \in D_n\} =$$

$$= \begin{cases} 2 & \text{dla } n = 1 \\ T_{max}\left(\left\lfloor \frac{n}{2} \right\rfloor\right) + 2 & \text{dla } n > 1 \end{cases}$$

Przyjmijmy, że n jest potęgą dwójki, czyli $n = 2^k$, dla pewnego k .

Wówczas:

$$\begin{aligned} T_{max}(n) &= T_{max}(2^{k-1}) + 2 = \\ &= T_{max}(2^{k-2}) + 2 + 2 = \dots = \\ &= \underbrace{2 + 2 + \dots + 2}_{k+1} = 2(k+1) = 2(\log_2 n + 1) = \Theta(\log_2 n) \end{aligned}$$

Wniosek: Strategia „dziel i zwyciężaj” obniża znacząco koszt algorytmu rozwiązującego problem wyszukiwania w ciągu uporządkowanym.

2. Problem min-max

Algorytm ustalania liczby największej i najmniejszej w ciągu danych.

WP: $A: a_0, a_1, \dots, a_{n-1}$ - ciąg liczb całkowitych ($n > 0$).

WK: Indeks $max \in \{0, 1, 2, \dots, n-1\}$ taki, że $\forall_{i=0..n-1} a_{max} \geq a_i$ oraz

liczba $min \in \{0, 1, 2, \dots, n\}$ taka, że $\forall_{i=0..n-1} a_{min} \leq a_i$.

Algorytm liniowy

$max = 0;$

$min = 0;$

for ($i=1; i < n; i++$)

if ($a_i > a_{max}$) $max = i$

else if ($a_i < a_{min}$) $min = i;$

Operacja elementarna: porównania między wartościami a_{max} i a_{min} , a elementami ciągu.

Rozmiar danych: n - długość ciągu, w którym ustalane są wartości max i min

Złożoność czasowa pesymistyczna

Dane „najgorszego” przypadku to ciąg uporządkowany malejąco, na przykład:

$n, n-1, \dots, 1$

$$T_{max}(n) = \max \{t(d) : d \in D_n\} = 2(n-1) = \Theta(n)$$

Algorytm oparty o strategię „dziel i zwyciężaj”

`min_max(i, j, min, max)`

```
{
  x, min1, max1, min2, max2 //zmienne lokalne funkcji min_max
  if (i==j) { max=i; min=i; }
  else if (i+1==j)
    if (aj > ai) {
      max= j;
      min= i;
    }
    else {
      max= i;
      min= j;
    }
  else {
    x=(i+j-1)/2;
    min_max(i, x, min1, max1);
    min_max(x+1, j, min2, max2);
    if (amin2 > amin1) min=min1
    else min=min2;
    if (amax2 > amax1) max=max2
    else max=max1;
  }
}
```

Przykład 3

A:

20	6	80	13	25	29	45	6	89	94
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Złożoność czasowa pesymistyczna

Dane „najgorszego” przypadku to dowolne dane spełniające warunek **WP**.

$$T_{max}(n) = \max \{t(d) : d \in D_n\} =$$
$$= \begin{cases} 0 & \text{dla } n = 1 \\ 1 & \text{dla } n = 2 \\ 2 \cdot T_{max}\left(\left\lfloor \frac{n}{2} \right\rfloor\right) + 2 & \text{dla } n > 2 \end{cases}$$

Przyjmijmy, że n jest potęgą dwójki, czyli $n = 2^k$, dla pewnego k .

Wówczas:

$$\begin{aligned} T_{max}(n) &= 2 \cdot T_{max}(2^{k-1}) + 2 = \\ &= 2 \cdot (2 \cdot T_{max}(2^{k-2}) + 2) + 2 = \dots = \\ &= 2^{k-1} \cdot T_{max}(2) + 2^{k-1} + \dots + 2 = \\ &= \frac{1}{2}n + 2 \frac{2^{k-1} - 1}{2 - 1} = \frac{1}{2}n + n - 2 = \frac{3}{2}n - 2 = \Theta(n) \end{aligned}$$

Wniosek: Strategia „dziel i zwyciężaj” nie obniża znacząco kosztów czasowych w przypadku problemu min-max.

4. Problem sprawdzania, czy punkt należy do wielokąta wypukłego

WP: w_0, w_1, \dots, w_{n-1} – ciąg wierzchołków wielokąta wypukłego W ,
 x – punkt

WK: Zmienna logiczna $p=1$, gdy $x \in W$ i $p=0$ gdy $x \notin W$.

Algorytm naiwny

Sprawdzamy, czy punkt x leży co najmniej jednego z możliwych różnych trójkątów wyznaczonych przez dowolną trójkę różnych wierzchołków wielokąta W .

Takich trójkątów jest: $\binom{n}{3} = n \cdot (n-1) \cdot (n-2)$.

Jeżeli za operację elementarną przyjmiemy sprawdzenie, czy punkt leży wewnątrz trójkąta, to koszt pesymistyczny takiego rozwiązania jest równy:

$$T_{max}(n) = n \cdot (n-1) \cdot (n-2) = \Theta(n^3)$$

Można zmniejszyć liczbę rozważanych trójkątów do $n-1$, biorąc pod uwagę wszystkie różne trójkąty o tym samym, wspólnym wierzchołku, na przykład wierzchołku w_0 . Wówczas złożoność algorytmu wynosi $\Theta(n)$.

Algorytm wykorzystujący metodę „dziel i zwyciężaj” (opis)

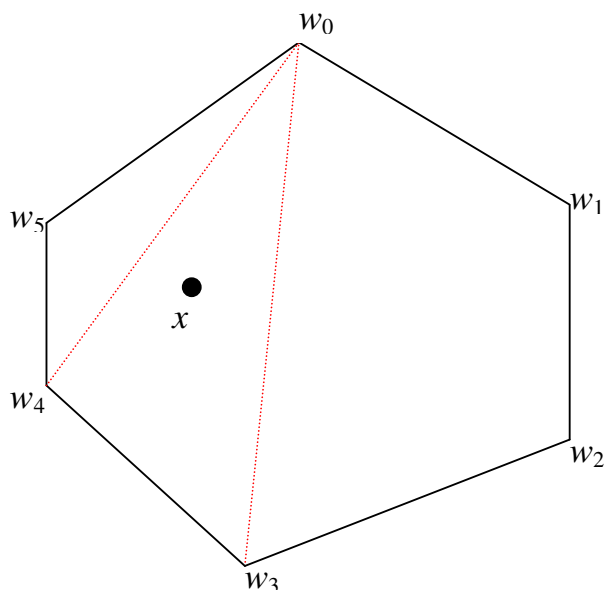
Założmy, że W ma więcej niż trzy wierzchołki.

Prowadzimy przekątną łączącą w_0 z $w_{\lceil (n-1)/2 \rceil}$. Są trzy możliwości.

- 1) Punkt x leży na prostej $w_0 - w_{\lceil (n-1)/2 \rceil}$. W tym przypadku łatwo stwierdzić, czy x należy do odcinka $w_0 - w_{\lceil (n-1)/2 \rceil}$, czy leży poza nim.
- 2) Punkt x leży po lewej stronie prostej $w_0 - w_{\lceil (n-1)/2 \rceil}$. Należy sprawdzić rekurencyjnie, czy x leży wewnątrz wielokąta o wierzchołkach $w_0, w_2, \dots, w_{\lceil (n-1)/2 \rceil}$.

3) Punkt x leży po prawej stronie prostej $w_0 - w_{\lceil (n-1)/2 \rceil}$. Należy sprawdzić rekurencyjnie, czy x leży wewnątrz wielokąta o wierzchołkach $w_0, w_{\lceil (n-1)/2 \rceil}, w_{\lceil (n-1)/2 \rceil + 1}, \dots, w_{n-1}$.

Przykład 4

Rozmiar zadania: n – liczba wierzchołków wielokąta W

Operacja elementarna:

- operacja sprawdzania, po której stronie prostej leży punkt,
- operacja sprawdzania, czy punkt leży wewnątrz trójkąta,
- operacja sprawdzania, czy punkt należy do odcinka

$$T_{max}(n) = \begin{cases} 1 & \text{dla } n \leq 3 \\ T_{max}\left(\left\lfloor \frac{n}{2} \right\rfloor\right) + 2 & \text{dla } n > 3 \end{cases}$$

Przyjmijmy, że n jest potęgą dwójki, czyli $n = 2^k$, dla pewnego k .

Wówczas:

$$\begin{aligned} T_{max}(n) &= T_{max}(2^{k-1}) + 2 = \\ &= T_{max}(2^{k-2}) + 2 + 2 = \dots = \\ &= 1 + \underbrace{2 + 2 + \dots + 2}_{k-1} = 2(k-1) + 1 = 2(\log_2 n - 1) + 1 = \\ &= \Theta(\log_2 n) \end{aligned}$$

Wniosek: Strategia „dziel i zwyciężaj” obniża radykalnie koszt pesymistyczny algorytmu sprawdzania, czy punkt leży wewnątrz wielokąta wypukłego.

Gdy algorytm oparty o strategię „dziel i zwyciężaj” dzieli realizację problemu o rozmiarze n na podległe (mniejsze) realizacje o rozmiarze n/c , równanie rekurencyjne opisujące pesymistyczną złożoność tego algorytmu ma postać następującą:

$$T_{\max}(n) = \begin{cases} d & \text{gdy } n = 1 \\ aT_{\max}\left(\frac{n}{c}\right) + g(n) & \text{gdy } n > 1 \end{cases}$$

Gdzie $g(n)$ jest kosztem procesów podziału i łączenia zaś d stałą.